

Bělotínští se vydali poznat Malou Fatru na Slovensko

Napsali jste nám

Podzimní zájezd organizovaný turistickým kroužkem při základní škole můžu už nazývat tradicí. Po návštěvě Toulcových maštálí, Bílé Opavy a Zlatorudných mlýnů v minulých letech jsme tentokrát vyrazili na Slovensko. Cílem byly Jánošíkovy diery v Malé Fatře.

První říjnové nedělní ráno neslibovalo pěkné počasí, vyjížděli jsme za drobného mrholení a s obavami, zda nebudeme muset absolvovat náhradní program, tedy muzeum a hrad. Po přejezdu státní hranice nás počasí mile překvapilo. Bylo pod mrakem, ale nepršelo. Ve Štefanové jsme se rozdělili do tří skupin podle turistické zdatnosti a vydali jsme se na trasu. Horní a Nové diery jsme zvládli úplně všichni.

Zdolali jsme bravurně žebříky i lávky, které se na trase

místy objevovaly k překonání výškových rozdílů terénu podél toku potoka, okouzlili nás vodopády. V sedle Podžiar se

dvě skupiny vydaly dále náročným terénem Horných dier na sedlo Medzirosutce.

To už bylo poledne, a jak to

na horách chodí, poledne často rozhodne o počasí. Začalo hustě pršet. Kamenitý terén kolem potoka se stal kluzkým

a nebezpečným. Není proto divu, že se řada turistů rozhodla vrátit. Cesta vedla prudkým klesáním nejprve lesem, potom loukou. Dovedete si představit, jak většina v pláštěnkách oděných turistů balancuje na kluzkém terénu a nakonec se ocitá na zemi. K autobusu postupně dochází postavy „orazítkované“ blátem.

Přesto sedm odvážlivců vystoupalo až na sedlo Medzirosutce a dva dokonce těsně pod vrchol Malého Rozsutce. Cestou zpět už se jim pod nohama valily proudy vody. Nepřišli jen orazítkovaní, ale i promáčení.

Přes mé obavy o jejich bezpečnost se všichni zdraví vrátili k autobusu. Počasí nám náladu nepokazilo, pan řidič nám v autobusu zatopil, abychom se zahřáli, takže jsme se shodli na tom, že výlet byl vydařený a příští rok opět vyrazíme za poznáním dalších krás přírody.

Zaslala Jitka Kavalová